

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Responsa De Ivre Canonico Præsertim Novissimo

Zype, Frans van den

Antverpiæ, M. DC. XLV.

De sententia, & re iudicata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73071](#)

^{13.}
Et in foro
Ecclesiastico ad pa-
ginentiam
adulterium.

2. Vt in causa, non quidem ca-
pitali, sed quae in curia Ecclesiasti-
ca instituta est, cuius finis est e-
mendatio magis; quam ipsa diliigi
vindicatio; condemnari possit: non
ad ordinariam adulterij poenam;
sed salutarem; quamvis pecunia-
riam, similemve. *Vide Menoch. & ci-
tatos d.p. 41. n. 15.*

^{14.}
An & ad
guiones?

3. An ad talem quae grauiorem
irroget infamiam? & quidem ex te-
stibus, quamvis alias idoneis, de di-
uersis actibus singulatim testanti-
bus existimauit alias non posse re-
ligiosum incarcerari dum de acti-
bus singuli diversi deponerent, in
eo ordine, vbi ob materiam car-
nis quamvis impudicorum dum-
taxat tactuum incarcerari iubentur
ad 80. dies, siuntque eo ipso incapa-
paces omnium postea dignitatum
Ordinis: quod haec poena infamiam
secum adferat non tantum;
sed & illam incapacitatem, & æ-
rumnas carceris; quæ ferè morti
comparantur. Sed cum in hac cau-
sa vnu adulteriactus duobus con-
testibus probetur, credendum est
etiam poenas pecuniaria grauiores in
curis Ecclesiasticis solitas posse
infungi.

De sententia, & re iudicata.

RESPONSUM I.

*Regula & priuilegia ordinis
S. Salvatoris in quibusdam
Regulares subiiciunt
Ordinario; in quibusdam
eximunt: quod si ergo Or-
dinarius pleno iure velit
visitare, ordinare, exequi;
& Regulares quasi plena
exemptione illum exclu-
dere:*

^{15.}
R E sponsum Christi quadrarit
utrisque: Redde, que sunt

*Cefaris, Cefari; & que sunt Dei, Deo. Sc
illud A apostoli: tu tributum, tributum;
cui honorem honorem: vt neque debi-
tum negetur; neque plus debito
petatur. odiosa est pluris petitio, &
diuersis penitentia iure cōcēcta. vt
tot. tit. C. & X. de plus petit: odiosa, in-
quam, adeo, vt etiam officium fisci
complectatur: vt si indebito tem-
pore ab illo actiones sunt proposi-
tæ, quamvis iusta, concrementur.
L. iustus C. de iur. fisc. l. 10. odiosa non
minus usurpatio est iurisdictionis,
usurpanti non competentis; & iu-
re prohibita. adeo vt quidquid a
non competenti iudice decretum
fuerit, nullius sit momenti. tot. tit.
C. si à non compet. Iud. & extra terri-
torium, seu supra iurisdictionem
iudicentur impunè non pareatur.
l. fin. D. de iurisdictione om. Iud. & sic in
iure optimè coniunguntur præla-
tio, & subiectio respectiva. tit. de
maior. & obed. vt subditi sint subie-
cti præpositis, sed quique suis: qui-
que suis dumtaxat imperant. cæte-
rum quoniam vtile per inutile non vi-
tiatur; vbi plura capitula combinan-
3.
D. dividenda
capitula.*

Dividenda
capitula.

altero Ordinarius iurisdictionem
potest exercere, in altero non æ-
què, iustius, & equius est; vt regula-
res visitationem, ordinationemque
admittant, quæ illi competat: de
cæterosuper exemptione reueren-
ter excipiunt, quia tot videntur esse
sententiae, quot capitula, *Telin. in c.*
cum Ioh. X. de fid. instrum. sic in c. cum
tempore. X. de arbit. vbi plura erant
laudi capitula, arbitrium, inquit
Pontifex, decernimus obseruandum: illis
dumtaxat capitulis exceptis, que contra
*liberatem ipsius monasterij sunt expre-
sa. & in c. inter cetera. 22. q. 4. diuidi-
tur iuramentum concubinae fa-
ctum, de illa in uxorem ducenta; &*
matre, aut fratre non alendo: pars
prior seruari iubetur; altera non:
*in c. dilect. X. de maior. & obed. iura-
mentum ab Episcopo factum Me-
tropolitano diuiditur: vt seruan-
dum sit quoad debitam iure obe-
dientiam; quoad ulterius promis-
sam*

RESP. DE IVRE CANON.

70
fam, reiiciatur. etiam propter interesse Ecclesie, & Capituli. ut non satis etiam sit, si praefatus, aut praefata in consecratione aliquid iuret; sed exigitur, vt id iustum sit; neque contineat Ecclesiae seu conuentus sui, seu tertij praeiudicium. idque iterum deciditur in iuramento ab Abbe Episcopo prestito in c. cum dilect. de relig. dom. in 6. Vide etiam c. dilectus x. de probend. c. Ratiunt. de testam. c. nisi de prob. & in d. c. cu tempore. ratio subiungitur hæc; cum & si sponte volueris, de iure tamen nequieris, sine licentia Romani Pontificis remutare priuilegios, vel' induit. & propterea recte pragmatici aiunt; si is a quo plus debito petetur, & quantum saltem debet, non offerat; ex vsu forensi condemnandum in quantum debet, non tantum; sed & in expensas litis, cum alioquin c. vnic. X. de plus petit. in expensas plus potenterem temper condemet: & vt ante illarum solutionem quibusdam casibus exinde conuenire debitorem non posset.

5.
Plus excusans & minus debito offerens expensis multandi.

6.
An execu-
tio iusta in
capitulis
diuiduis?

Enimvero si Ordinarius plura capitula complexus, tam quæ suæ sint iurisdictionis, quamquam quæ non sint; tam quæ recte & ritè ordinari; quamquam perperam; si diuidua sit executio; non obediunt tantum quoad partes debitas tenentur regulares: sed & quoad illa capitula executio iusta videri potest. quamquam negent iterum pragmatici plus debito exequentes excusari a nullitate, & expensis; sicut plus potenterem dumtaxat: quod iniuria illa verbalis multo sit minor reali executione. vbi porrò diuidua sit executio, omnino nulla erit. l. 1. §. item queritur verb. ego O filio assentior non posse dividii; quia non potest ita in parte vis fieri, ut non in tota aqua fiat. sic sententia delegati assumpto non delegato tota vitiatur: c. super Abbatia. x. de off. deleg. elec. clericorum admixta laico: c. Messana. 56. X. de elect. actus legitimis adiectione diei, vel conditionis: c. actus de reg. iur. in

6. & qua multa citat gloss. in c. 6. & de inutile de reg. iur. & de executione vide Marant. in specul. p. 6 ar. 3. post omnia adverte circa execu. n. 20. & seqq. & alios passim.

An autem diuidua sit executio, & sic ex toto nulla; cum iudex per censuras procedit, excommunicat, suspendit, interdicere, uigilares; nisi in omnibus punctis ordinationes suas recipiant; iusta simili & iniusta capitula comple- & tentes, suæ simul iurisdictionis, & alienæ; & quedam decernere & exequi; quedam decernere ipse, non exequi nisi per ipsos regulares, potest; an, inquam, diuidua sit hæc executio, & ex toto nulla; vt diuidua volunt esse emptionem plures simul res, sed sub uno pretio comprehendentem ci- tati apud Tuscum pract. conc. 101. 102. an diuidua, & ex parte; subtilioris est indagatio. vide Tuscam & citatos vbi supr. & v. sententia quando pro parte valeretur, conc. 105. & in terminis sententia latissimè Salgado de prot. reg. c. 7. vbi n. 44. dicit, quod hac que- stio ex difficultibus est, quæ in iure potest reperiri. idque probat tractatus subtilissimus de di- uiduis & diuiduis Moderni Parisiens. certum quidem est nullam esse executionem qua parte Iudea suæ potestatis limites egreditur. & Clemens VIII. quidem consti- tuit omnes nullitates futilit, illis exceptis, qua ex defectu iuris- dictionis, citationis, aut mandati ori- rentur. vnde videri potest in qui- bus casibus hic competit iuris- dictio, non esse nullitatem at- tendendam: sed vbi deinde dum- taxat. Igitur irritum est interdi- cendum qua parte ea puncta com- plectitur, quæ suæ non sunt iuris- dictionis. & quia uno complem omnia puncta iubet recipi; vnum in factum mandatum & poena co- luit, facta autem diuidua cen- tur; Panorm. in d. c. Raut. vix erit vi interdictum in totum non dicatur.

irritum in rigore quamvis timorata conscientia fuerit obediens in punctis, in quibus iurisdictione non carebat Ordinarius. cum & piarum metum sit timere culpam, ubi culpa non est: & semper tribuere honorem, cui quomodo cumque debeat honor.

De Appellationibus.

RESPONSVM I.

Ordinarius quadam in regulares statuit, & executus est: que à iure permittuntur non obstante appellatione, & exemptione; quadam non sic permittuntur: quodnam erit officium superioris in huiusmodi contentione?

*S*upponamus executionem diuinorum suorum decreti diversa capitula continentis: iurisdictionem in regulares hinc in solidum asseri, inde ex parte negari officium erit etiam iudicis, ad quem causa ex prouocatione delata sit, distinguere, & cuique suum tribuere, vt leges & canones prescriperunt. c. Rainutius. c. Rainaldus. X. de testam. regula est, ut lite pendente nihil innoveret: atque adeo dum disceptatur super exemptione, par regula est; vt eadem litem seu appellat one pendente nihil innoveret. secundum distinctiones tamen c. cum personae de priu. in o. in fin. atq; adeo dum litigatur de decretis, ordinationibus, & statutis, à quibus appellatum est, sic enim in c. dilectus. X. de rel. dom. ubi Episcopi Abbatem suspendentis, seu monasterium interdicentes, sententiæ nullæ declarantur: si vel ante appellatum fuerat, vel monasterium probaretur exemptum; etiam si Abbas obedientiam repromisisset: defuper non tantum monasterium, sed & abbatem promittentem absoluendo. multi sunt tamē casus ubi nec exemptio, nec

appellatio executionē remoretur. iure ergo distinxerit iudex in quibus attentatorum reuocandorum Capitula regula; in quibus exceptio erit admissenda. multa sunt in hanc rem iuris loca. c. ad presentiam. c. constitutus. c. significavit cum pluribus aliis de appell. c. signific. de noui oper. nunciat. c. venientes. de turciur. c. . . ut ite pendent. in 6. c. exhibita de iudice. & omnium instar sit c. non solum de appell. in 6.

*Capitula
distinguenda.*

Igitur attentata post appellacionem irritat, seu irrita declarat ante omnia Index appellationis, ex cōmuni regula: vbi porr̄d leges aut canones appellari vetant, sed executionem indulget, non obstante appellatione, non ante omnia irritat; sed demū per deficituam; per exceptionē regula, sub exceptione sunt, que ad disciplinam regularē, vtiq; ex visitatione, atque ad clausuram pertinent: atq; alia passim ex veteribus canonibus, Conc. Trid. & Gregorij XV. constitutione instrutabili, ubi ille Pontifex non obstante exemptione Ordinariis tribuit iurisdictionem in casibus ibi expressis, etiam antē non concessis.

Non addit autem Gregorius XV. an remota appellatione de aliis ibi expressis statuere, & exequi possint: relinquunt ergo id iuri communis ex materia igitur id sumendum, & procedē forma, materia: vt quoad confessorum approbationes, & prædicationes decreta non obstante appellatione procedant. Trid. s. c. 2. f. 24. c. 4. correctiones excessuum aduersus regulam. c. 3. X. de app. c. irrefragabil. X. de off. ord. ex forma; vt si visitando notariis delicta, circa alia in d. Gregorianā expressa, non obstante appellatione exequantur; illud enim est priuilegium visitationis, & correctionis morum. Conc. Trid. f. 13. c. 13. f. 1. f. 22. c. 1. f. 24. f. 10. f. 14. c. 4. si compilato processu seu extra visitationem, & de non notoriis cognoscatur, nō idem obtinet. Sanctio pragmatica Clementis V. II. an. 1600 art. 9. relata apud Quarantamē summā verb. Archiepiscopi, authoritatis.

R E S.